ΣΑΒΒΑΤΟΝ 29 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΗΝ 5.30 Μ. Μ. ΠΑΛΛΑΪΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΚΥΡΙΑΚΗ
2
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1964
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ ΕΤΟΣ Ιθ΄
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 5827

ΘΑ ΟΜΙΛΗΣΗ ΠΡΩΤΙΣΤΩΣ ΩΣ ΕΛΛΗΝ

Εἰς τὸ νεώτερον πολιτικὸν χρονικόν, αἱ ἐκλογαὶ τῆς 16ης Φεβρουαρίου εἶναι ἄνευ προηγουμένου. Ὅλαι αἱ ἄλλαι ἐκλογαὶ διεξήγοντο διὰ νὰ συνεχισθῇ καὶ ἐξελιχθῇ βελτιουμένη κάποια πραγματικότης. Αὐταὶ θὰ γίνουν διὰ νὰ μὴ ἀνατραπῇ ἡ ὑπάρχουσα πραγματικότης. Διὰ νὰ μὴ ἀνατραπῇ, δηλαδή, πλήρως, ἀφοῦ ἡ μερικὴ ἀνατροπὴ συνετελέσθη ἤδη. Καὶ ἐπειδὴ ἀνατροπὴ θὰ ἐσήμαινεν ὁριστικὴν εἴσοδον τῆς χώρας εἰς ἀδήλου ἐκβάσεως δοκιμασίαν· καὶ ἐπειδὴ ἡ διακύβευσις παντὸς ὅ,τι ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἀντεπροσώπευε τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀλήθειαν δὲν θὰ ἦτο ἁπλῶς δραματική, ἀλλὰ θὰ ἀπέβαινε μοιραία· καὶ ἐπειδὴ ὁ σεισμὸς θὰ ἤνοιγε χάσμα, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον θὰ κατεποντίζετο αὐτὴ αὕτη ἡ Δημοκρατία· διὰ τοῦτο ἡ ἀναμέτρησις εἶναι αὐτόχρημα ἱστορικῆς εὐθύνης. Δὲν ἔχομεν αὐταπάτας. Συνεπῶς καὶ σπεύδομεν νὰ ἐξαιρέσωμεν τοῦ ὅρου ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι προεκάλεσαν τὸν σάλον. Τὸν προεκάλεσαν ἀπὸ τοῦ θέρους. Καὶ ἔκτοτε ἀγωνίζονται νὰ τὸν συντηρήσουν, ἀφοῦ τὸν ἔχουν ταυτίση μὲ τὴν κομματικήν των ὑπόστασιν. Θὰ ἰσοδυνάμει, λοιπόν, μὲ ἀνοικονόμητον ἀφέλειαν οἱαδήποτε πρὸς τὴν κατεύθυνσίν των ἐπίκλησις εὐθύνης. Ἀκριβῶς, ὅμως, τὸ ἀντίθετον συμβαίνει προκειμένου περὶ τοῦ Λαοῦ. Διότι τοῦ Λαοῦ ἡ Μοῖρα κρίνεται. Τοῦ Λαοῦ τὸ μέλλον θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν ἐτυμηγορίαν τῶν καλπῶν. Συνεπῶς καὶ τοῦ Λαοῦ εἶναι τώρα ἡ εὐθύνη. Καὶ δικαιούμεθα νὰ εἴμεθα αἰσιόδοξοι. Ἀπέδειξεν ὁ Λαὸς εἰς τὰς κρισίμους ὥρας, ὅτι ἔχει βαθυτάτην, ἀκμαίαν, ὑψηλὴν συνείδησιν τῆς εὐθύνης. Ἀπέδειξε, πάντοτε, ὅτι προχωρεῖ μὲ σοβαρότητα, σύνεσιν καὶ ὀξυδέρκειαν. Ἀπέδειξε, πάντοτε, ὅτι πονεῖ τὸν τόπον, ὅτι λαχταρᾶ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ μόχθου του. Ἀπέδειξε, πάντοτε, ὅτι δραματίζεται τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος του, ὅτι ἐχθρεύεται τοὺς ἀδιστάκτους ὑπονομευτὰς τῆς γαλήνης του. Δὲν εἰμπορεῖ, συνεπῶς, παρὰ καὶ τὴν 16ην Φεβρουαρίου ἡ ἰδία μαρτυρία — μαρτυρία ἐθνικῆς τιμῆς — νὰ ἀναπηδήσῃ ἀπὸ τὰς ψηφοδόχους. Καὶ τὴν ἀναμένει ἡ Χώρα. Τὴν ἀναμένει μὲ ἀγωνίαν.

* * *

Ἐπορεύετο ἡ χώρα αὐτή, μὲ ἐνθουσιασμόν, μὲ ζῆλον, μὲ πίστιν, πρὸς πραγμάτωσιν μεγάλων σκοπῶν. Καί, αἰφνιδίως, ἔστησεν ἐνέδραν ἐναντίον τῆς ἐπιτυχοῦς προσπαθείας της ὁ φθόνος. Ἕνωσις Κέντρου λέγεται. Καὶ κατέστησαν ὁ ἐνθουσιασμὸς ἀθυμία, ὁ ζῆλος στασιμότης, ἡ πίστις ἀμφιβολία. Ἤλλαξεν ἡ σκηνοθεσία τῆς εὐτυχοῦς προσδοκίας. Φαίνεται κλειστὸς ὁ ὁρίζων. Οἱ δαιμονισμένοι τῆς κομματικῆς κραιπάλης ἀπεφάσισαν νὰ γίνουν μετρηταὶ καὶ ληξίαρχοι καταστροφῶν. Ἀπὸ τὸ περιθώριον, εἰς τὸ ὁποῖον τοὺς ἐκράτει μονίμως ἡ γνῶσις τοῦ Λαοῦ, ἐπέρασαν εἰς πεδίον ἀσυγρατήτου ἐκθεμελιωτικῆς δραστηριότητος. Καὶ ἐπεδόθησαν ἐκεῖ εἰς τὸ φοβερὸν παιγνίδι τῆς θυέλλης. Ὅ,τι ἀπετέλει κρηπίδα τοῦ Ἔθνους τὸ κατέστησαν στόχον ὀργῆς. Τὸ ὕβρισαν, τὸ ἐσυκοφάντησαν, τὸ διέσυραν. Ὕβρισαν τὸν Θρόνον μὲ ἐπιθέσεις ἀνευλαβείας. Καὶ ἐπεχείρησαν, ὄχι μόνον μὲ χυδαίους ὑπαινιγμούς, ἀλλ' ἀκόμη καὶ μὲ ἐμπρηστικὴν ἀναγνωσματογραφίαν τῆς περιστάσεως, τὴν ἀναβίωσιν τοῦ διχασμοῦ. Ὕβρισαν τὰς ἐνόπλους δυνάμεις, τὰς ὁποίας, δι' ὅλων τῶν μέσων ἠγωνίσθησαν νὰ ἐμπλέξουν εἰς τὸν κομματικὸν ἀνταγωνισμόν, τὸν ὁποῖον ἐκίνει πυρακτωμένον πάθος προσωπικῶν ἀρχομανῶν κενοδοξιῶν. Καὶ τὰς ἐχρησιμοποίησαν ὡς ἀποδεικτικὸν ἔρεισμα τοῦ ἰσχυρισμοῦ των, ὅτι ἡ ΕΡΕ εἶχε μεταβάλει τὴν χώραν εἰς ὁλοκληρωτικὸν Κράτος. Ὕβρισαν θεσμοὺς καὶ ἀρχάς, ποὺ κατοχυρώνουν τὴν φυλετικὴν διάρκειαν. Ὕβρισαν τὸν Λαόν, ἀφοῦ ἐνόμισαν, ὅτι ἠδύναντο νὰ τὸν ἐξαπατήσουν μὲ παραμορφωμένας εἰκόνας, μὲ παροξυσμοὺς φρασικούς, μὲ εὐτελείας πελωρίας. Ὕβρισαν τὸν Λαόν, ἀφοῦ ἐτόλμησαν νὰ καταβιβάσουν τὴν στάθμην τῆς νοημοσύνης του εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς μοχθηρίας των. Ὕβρισαν τὴν Δημοκρατίαν, τὴν ὁποίαν, ἐνῷ δῆθεν ὑπερήσπιζον, οὐσιαστικῶς παρέδιδον εἰς τὴν κραυγαλέαν κραιπάλην τοῦ κομμουνισμοῦ. Ναί, τοῦ κομμουνισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε νὰ τὴν προστατεύσῃ διὰ λογχισμῶν εἰς τὴν καρδίαν της: Μὲ τὴν ἀμφισβήτησιν, δηλαδή, θεμελιωδῶν ἀξιωμάτων της. Τῆς ἀφήρεσαν τὸ περιεχόμενον καὶ τὴν ἔκαμαν θέαμα. Καὶ εἰσήγαγον εἰς τὴν δημοσίαν ζωὴν τὴν ἀγωγὴν τοῦ ψεύδους, ἐνῷ ὑπέβαλον τὸν Λαὸν εἰς τὴν ταπείνωσιν νὰ μεταβάλλεται εἰς θεατὴν ἀσχημοσυνῶν καὶ ἀθλιοτήτων πρωτοφανῶν. Ἔτσι ἔφθασαν εἰς κορύφωσιν ἐκτραχηλισμοῦ.

* * *

Ἔλαβε τὴν πολυπόθητον ἐντολὴν ἡ Ἕνωσις Κέντρου. Ὁμως, ὅπως ἦτο ἑπόμενον, δὲν τὴν ἐσεβάσθη. Διότι ἐσχημάτισε Κυβέρνησιν, ὄχι, βέβαια, διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐμπορευθῇ τὴν εὐκαιρίαν. Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν προσπάθειαν ἠρίστευσε. Κατώρθωσε νὰ ἀποκορυφώσῃ τὴν φαυλοκρατίαν πέραν παντὸς προηγουμένου πάσης ἐποχῆς. Ὅλα τὰ προηγούμενα ὑπερεφαλαγγίσθησαν. Ἔγιναν εἰδύλλια. Ἡ δημοκοπία τῶν λόγων κατέστη δημοκοπία τῶν πράξεων. Κραιπάλη παροχῶν, ὄργιον κομματισμοῦ, ἔγκλημα κρατικῆς ἀποδιοργανώσεως. Ἐπεδιώχθη οὕτω ἔμμεσος ἐξαγορὰ συνειδήσεων, ἐν ὄψει τῶν ἐκλογῶν. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἠκολούθησεν ἄμεσον. Ἐκλονίσθη ἡ πίστις. Ἠπειλήθη ἡ οἰκονομικὴ σταθερότης. Καὶ τὸ μόνον, ποὺ ἔμεινεν ἄσειστον, εἶναι ἡ συνεργασία Κέντρου καὶ Κομμουνισμοῦ διὰ τὴν πάσῃ θυσίᾳ ἐκπόρθησιν τῆς Ἐξουσίας. Αὐτὴ ἀποτελεῖ τὸν μόνον καὶ κύριον στόχον. Καὶ αὐτὴν καλεῖται νὰ φρουρήσῃ ὁ Λαός. Ἀλλοίμονον, ἂν φθάσῃ μέχρις αὐτῆς καὶ διὰ τρίτην φορὰν ἡ ἐπιδρομή.

* * *

Λευκὸς καὶ γενναῖος ἡγέτης, μὲ ἀκτινοβολίαν καὶ ἀνάστημα· πολιτικὸς μὲ τίτλους καὶ δυνατότητας, τὰς ὁποίας κηδεμονεύουν ὑψηλὸς πατριωτισμός, ἀκμαία συνείδησις εὐθύνης, ἔξαρσις καὶ ἠθικὴ εὐαισθησία μοναδική, παλμὸς καὶ σύνεσις καὶ ὀξυδέρκεια καὶ πάθος δημιουργίας, ὁ κ. Παναγιώτης Κανελλόπουλος θὰ σταθῇ σήμερον ἐνώπιον τοῦ Λαοῦ τῆς γενετείρας του. Θὰ ἐπισημάνῃ, θὰ εἰδοποιήσῃ, θὰ ὁδηγήσῃ. Ἡ συνάντησις θὰ εἶναι πράγματι ἱστορική. Δὲν θὰ ὁμιλήσῃ μόνον ὡς ἀρχηγὸς τοῦ Συνασπισμοῦ ΕΡΕ - Προοδευτικῶν. Δὲν θὰ ὁμιλήσῃ μόνον ὡς ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος, ποὺ ἔχει ταυτισθῆ μὲ τὴν ἄνοδον. Θὰ ὁμιλήσῃ, κυρίως καὶ πρωτίστως, ὡς Ἕλλην. Καὶ θὰ καλέσῃ τὸν Λαὸν τῶν Πατρῶν, ποὺ πρωταγωνιστεῖ πάντοτε εἰς τὴν ἀρετὴν τῆς Πατρίδος, εἰς συναγερμὸν ἀμύνης κατὰ τῆς δημοκοπίας καὶ τοῦ πολιτικοῦ ψεύδους. Εἶναι, πράγματι, ἱστορικῶς βαρεῖα ἡ ὥρα. Καὶ πρόκειται νὰ κριθῇ τὸ μέλλον διὰ πολλὰς γενεάς. Πρόκειται νὰ κριθῇ, ἐὰν ἡ Ἑλλὰς θὰ προχωρήσῃ. Ἢ ἐὰν ἡ Ἑλλάς, χειραγωγουμένη ἀπὸ τὴν δημοκοπίαν, ποὺ τώρα φρυάττει, θὰ ὀπισθοδρομήσῃ εἰς χρόνους ἀθλιότητος καὶ συμφορᾶς. Πρόκειται νὰ κριθοῦν ἡ Δημοκρατία, ἡ Ἐλευθερία, ἡ Εὐημερία. Καὶ ἡ κρίσις θὰ εἶναι ἔργον — δικαίωμα καὶ καθῆκον — τοῦ Λαοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἀνεχθῇ τὴν ἐν ψυχρῷ σχεδιασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κέντρου πολιτικὴν δολοφονίαν τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος. Τοῦ Λαοῦ αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος, βέβαιον εἶναι, ὅτι μὲ τὴν ψῆφον του θὰ φράξῃ τὴν ὁδὸν εἰς τοὺς ἀδιστάκτους καὶ θὰ ἐμπιστευθῇ καὶ πάλιν τοὺς ἐγγυητὰς τῆς ὁμαλότητος, τῆς προόδου καὶ τῆς εὐπρεπείας.

Μὲ πίστιν, λοιπόν, πρὸς τὴν νίκην. Μὲ ἐνθουσιασμὸν πρὸς τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος. Μὲ τὸν ἄξιον ἡγέτην ἐπὶ κεφαλῆς, μὲ τὸν Παναγιώτην Κανελλόπουλον, ἡ Ἑλλὰς θὰ ὀρθωθῇ καὶ πάλιν, ἑτοίμη διὰ νὰ δράξῃ τὰ πεπρωμένα της. Ἡ 16η Φεβρουαρίου πρέπει νὰ γίνῃ ὁ θρίαμβος τῆς Ἀληθείας.

ΜΕΤΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΝ ΝΥΚΤΕΡΙΝΗΝ ΣΥΣΚΕΨΙΝ ΚΑΘ' ΗΝ ΣΥΝΕΖΗΤΗΘΗ ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΟΝ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ ΤΡΙΩΝ ΩΡΩΝ

Η ΕΛΛΑΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΙΕΣΙΝ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΕΔΕΧΘΗ ΝΑ ΣΤΑΛΗ ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΝΑΤΟ ΕΙΣ ΚΥΠΡΟΝ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΟΙ ΑΠΟΚΡΟΥΟΥΝ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ

διότι ἰσοδυναμεῖ μὲ στρατιωτικὴν κατοχὴν τῆς νήσου

ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΤΡΕΨΩΜΕΝ, ΤΟΝΙΖΟΥΝ, ΕΙΣ ΤΑ 15% ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΝΑ ΜΑΣ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΤΑΣ ΑΔΙΚΟΥΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 1.— Ἡ νυκτερινὴ δραματικὴ σύσκεψις διὰ τὸ Κυπριακὸν θέμα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου καὶ μὲ συμμετοχὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Παρασκευοπούλου καὶ τῶν ἡγετῶν τῶν δύο πολιτικῶν κομμάτων κ. κ. Π. Κανελλοπούλου καὶ Γ. Παπανδρέου, ὡς ἐπίσης καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Βασιλέως κ. Χοϊδᾶ, ἀπέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ νὰ ἀποδεχθῇ ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ ὅρους τὸ ἀγγλοαμερικανικὸν σχέδιον περὶ ἀποστολῆς εἰρηνευτικῆς δυνάμεως τοῦ ΝΑΤΟ εἰς τὴν Μεγαλόνησον ἐκ 10.000 ἀνδρῶν. Αὐταὶ τουλάχιστον εἶναι αἱ πληροφορίαι, αἱ ὁποῖαι παρείχοντο σήμερον τὴν πρωΐαν.

Ἐν τούτοις, οἱ ξένοι ἀνταποκριταὶ μεταδίδουν ἐξ Ἀθηνῶν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία ἀπεδέχθησαν τὸ σχέδιον, ἀλλ' οὐδὲν ἀναφέρουν περὶ ὅρων. Πάντως, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος καὶ οἱ Ἑλληνοκύπριοι ἀπορρίπτουν τὴν πρότασιν περὶ ἀποστολῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως εἰς τὴν Κύπρον.

Ὁ διελθὼν τὴν πρωΐαν ἐκ τοῦ ἀεροδρομίου τοῦ Ἑλληνικοῦ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Κύπρου κ. Κυπριανοῦ ἐδήλωσεν ὅτι τὸ σχέδιον ἰσοδυναμεῖ μὲ στρατιωτικὴν κατοχὴν καὶ εἶναι ἀπαράδεκτον, ὁ δὲ κ. Κληρίδης, ἡγέτης τῶν Ἑλληνοκυπρίων εἰς τὴν διάσκεψιν τοῦ Λονδίνου, ἐφοράθη λέγων εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Ἑλληνικοῦ πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Καβαλλιεράτον, ὁ ὁποῖος ἐνημέρωσε τοὺς Κυπρίους ἡγέτας ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς νυκτερινῆς συσκέψεως, ὅτι «δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν εἰς τὸ 15% τῶν Τούρκων νὰ μᾶς ἐπιβάλουν τὰς ἀδίκους ἀπόψεις των».

Σήμερον τὴν μεσημβρίαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Παρασκευόπουλος ἐπέδωκε πρὸς τὸν Ἀμερικανὸν καὶ τὸν Βρεταννὸν πρεσβευτὴν τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἑλλάδος καὶ προσέθεσεν ὅτι ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη ἐν ὁμοφωνίᾳ μεταξὺ τῶν ἡγετῶν τῶν δύο κομμάτων καὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως.

ΑΘΗΝΑΙ, 1.— Ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Παρασκευόπουλος προέβη σήμερον τὴν μεσημβρίαν εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

«Μετὰ λύπης ἡ Κυβέρνησις εἶδεν εἰς τὸν σημερινὸν (χθεσινὸν) Τύπον νὰ γίνωνται ὡρισμένα σχόλια ἐν σχέσει μὲ τὸν χειρισμὸν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος. Ἀκόλουθος πρὸς τὴν ἀποστολὴν καὶ τὸν ὑπηρεσιακὸν χαρακτῆρα της ἐξ ἀρχῆς ἐθεώρησεν ὑποχρέωσίν της νὰ ζητήσῃ τὰς γνώμας τῶν ἀρχηγῶν τῶν δύο μεγάλων κομμάτων, προκειμένου περὶ θέματος τοιαύτης ἐθνικῆς σημασίας καὶ τόσον μεγάλης κρισιμότητος.

»Οὔτε ἀδυναμίαν οὔτε ἀνεπάρκειαν ἀποδεικνύει ἡ τακτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ὅπως εὑρίσκεται ἐν προκειμένῳ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν τῆς χώρας. Ἡ Κυβέρνησις φρονεῖ ὅτι τὸ ἀντίθετον ἀκριβῶς θὰ ἀπετέλει σοβαρὰν παράλειψιν αὐτοῦ».

Αἱ ὑπάρχουσαι σήμερον πληροφορίαι ἀναφορικῶς μὲ τὴν χθεσινὴν νυκτερινὴν σύσκεψιν εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον ἡ ὁποία παρετάθη μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν, ἀναφέρουν ὅτι αὕτη προεκλήθη ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ πρεσβευταὶ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν καὶ τῆς Μεγ. Βρετεννίας, ἐπισκεφθέντες τὸν πρωθυπουργὸν κ. Παρασκευόπουλον, ἐζήτησαν τελεσιγραφικῶς τὴν ἐντὸς 3 ὡρῶν ἀπάντησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀποστολῆς στρατευμάτων τοῦ ΝΑΤΟ εἰς Κύπρον. Κατὰ τοὺς αὐτοὺς κύκλους, σκοπὸς τῆς τοιαύτης βίας τῶν δύο πρεσβευτῶν, ἦτο ἡ ἐξασφάλισις τῆ ςσυναινέσεως τῆς Ἑλλάδος, ἀνεξαρτήτως τῶν ἀντιρρήσεων τῶν Ἑλληνοκυπρίων, ὥστε, πραγματοποιουμένης ἐντὸς τοῦ ταχυτέρου χρονικοῦ διαστήματος τῆς ἀποφάσεως τῶν δυνάμεων τοῦ ΝΑΤΟ, νὰ εὑρεθοῦν οἱ Ρῶσοι καὶ οἱ γείτονες τῆς Κύπρου Ἀραβικοὶ λαοὶ πρὸ τετελεσμένου γεγονότος καὶ οἱ Ἑλληνοκύπριοι, ὡς ἐκ τούτου νὰ ἀναγκασθοῦν ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ ὑποταγοῦν εἰς τὰ ἀγγλοαμερικανικὰ σχέδια. Παρὰ ταῦτα, ἡ ἀντίδρασις τῶν Κυπρίων ὑπῆρξε σταθερά, ὡς ἐγνώσθη δέ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος θὰ ἀπαντήσῃ λίαν συντόμως.

Αἱ ὑπάρχουσαι ἐνδείξεις εἶναι ὅτι ὁ Μακάριος ἀπορρίπτει τὸ ἀγγλοαμερικανικὸν σχέδιον περὶ ἀποστολῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως εἰς τὴν νῆσον.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ὁ ὑπηρεσιακὸς πρωθυπουργὸς κ. Παρασκευόπουλος ἐξήγησεν εἰς τοὺς δύο πρεσβευτὰς ὅτι, λόγῳ τοῦ ὑπηρεσιακοῦ χαρακτῆρος τῆς κυβερνήσεώς του, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λάβῃ αὕτη ἀποφάσεις ἄνευ τῆς προηγουμένης συμφώνου γνώμης τῶν ἀρχηγῶν τῶν πολιτικῶν κομμάτων.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς πράγματι ἐκλήθη καὶ διέκοψε τὴν περιοδείαν του ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Κανελλόπουλος, ὁ δὲ κ. Παπανδρέου, παρὰ τὰς ἀντιρρήσεις, τὰς ὁποίας εἶχε διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ σύσκεψις τὴν πρωΐαν σήμερον, ἐδέχθη καὶ αὐτὸς νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν σύσκεψιν τὰς νυκτερινὰς ὥρας.

Οἱ ὅροι, οἱ ὁποῖοι προεβλήθησαν ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς, δὲν ἐγνώσθησαν εἰσέτι, ἐξ ἐγκύρων ὅμως πηγῶν τονίζεται ὅτι ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος ἐκρίβη ἀπαράδεκτον ὅπως ἐπὶ κεφαλῆς τῆς διεθνοῦς ἀστυνομικῆς δυνάμεως τοποθετηθῇ Ἄγγλος στρατηγὸς Ὑποδεικνύεται ἡ ἀνάθεσις τῶν καθηκόντων αὐτῶν εἰς ἑτέρας ὑπηκοότητος ξένον ἀξιωματικὸν ἢ Δανὸν ἢ Ἰσλανδόν.

Ἐν συνεχείᾳ, ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐτονίζετο ὅτι πρέπει ἀπὸ τοῦδε νὰ καθορισθῇ ποία θὰ εἶναι ἡ πολιτικὴ λύσις, εἰς τὴν ὁποίαν ἀποβλέπει τὸ ἀγγλοαμερικανικὸν σχέδιον. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος εἶναι κατηγορηματικὴ καὶ οἱ ἀνωτέρω διπλωματικοὶ κύκλοι ὁμιλοῦν περὶ παροχῆς τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως εἰς τὸν Κυπριακὸν λαόν, ἔστω καὶ σταδιακῶς. Πᾶσα ἄλλη λύσις, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν συγκάλυψιν τῶν τουρκικῶν σχεδίων, πρέπει νὰ ἀπορριφθῇ ἀσυζητητεί, ὡς ἐ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΠΛΗΓΩΜΕΝΑ ΘΥΜΑΤΑ

Πρὶν ἀπὸ κάμποσα χρόνια, αὐτὴ ἔμαθε τὸ μυστικὸ ρίγος τῆς σάρκας, κάτω ἀπὸ τὴν ἀκατανίκητη ἱερὴ λαχτάρα τοῦ ἔρωτα. Τὸ φάσμα, ὅμως, τῆς βεβαιότητας, ποὺ τοὺς παρουσίασε ὁ γάμος, ἦταν γεμάτο ἀπὸ φτώχεια καὶ πίκρα.

Ἕνα σκοτάδι βαρὺ ἔπεσε πάνω τους κι' ὁ ἔρως δραπέτευσε σᾶν τὴ νικημένη θεότητα. Τὸ ἐκτυφλωτικὸ φῶς τοῦ παραδείσου τους περιωρίστηκε στὴν κάμαρα ἑνὸς ὑπογείου ὑγροῦ. Ἐκεῖ γεννήθηκαν καὶ τὰ παιδιά τους κι' ἐκεῖ ἔθαψε ἡ γυναίκα τὰ ὄνειρα καὶ τὴς λαχτάρες της. Ἐκεῖ μέσα ἔσβυσε καὶ τὸ ἀκριβὸ τραγοῦδι τῆς ψυχῆς της. Μακρυὰ ἀπὸ τοὺς στοχασμούς της, μακρυὰ ἀπὸ τὸν ἥλιο, μέσα στὸ σκοτάδι... Τοὺς ἐξουσίαζε ἡ φτώχεια καὶ στὰ χείλη ἐκείνης κάθησε ἕνα χαμόγελο πικραμένο. Δούλευε ὅσο μποροῦσε, γιατί ἔπρεπε νὰ νικήσῃ μέσα σ' ἕνα κενὸ ζωῆς. Καὶ γρήγορα ἔγινε ἕνα ἥμερο πλάσμα, ποὺ περνοῦσε τὶς ὧρες της σκοτωμένη στὴ δουλειά. Κι' ὁ ἔρωτας ἔγινε ἄχρηστο εἴδωλο, ποὺ πετάχτηκε σὲ μιὰ ἄκρη τοῦ ὑγροῦ ὑπογείου. Ἡ μέρες γεννιόσαντε τὸ πρῶτ καὶ πέθαιναν τὸ βράδυ, χωρὶς κανένα ξεχωριστὸ σημάδι ἀνάμεσά της. Μονοτονία καὶ συνήθεια. Φυλακὲς τῆς πλήξης, κάτεργα τῆς ἀδιαφορίας.

Μά, χθές, τὴν εἶδα μπροστά μου ἀλλοιώτικη. Κάποιος κίνδυνος ζωντάνευε τὶς κινήσεις της, κάποια ἀντίδραση παράξενη τὴν ἀναστάτωνε. Μέσα στὰ κλάματά της εἶδα ξανανιωμένο τὸν ἔρωτά της, ποὺ ἔμοιαζε σᾶν μιὰ συδαυλισμένη φωτιά. Ἡ φωνή της ἦταν τρεμουλιαστὴ καὶ ἀνακατωμένη ἀπὸ τοὺς χτύπους τῆς καρδιᾶς της. Ἡ κουβέντα της ἔσπρωχνε ἡ μιὰ τὴν ἄλλη μέσα στὸ κλάμα. Καὶ τὰ λόγια της κάθε τόσο ἄλλαζαν σκηνικό. Τὸ κορμί της, καθισμένο, φαινότανε ἄτονο... Ὅλη ἡ δύναμή της ἦταν συγκεντρωμένη στὰ χείλη της. Ἀπ' ὅ,τι κατάλαβα, ὁ ἄντρας της εἶχε ἐρωμένη. Αὐτὸ ἦταν ποὺ ξέθαψε καὶ τὴν παλιά της ἀγάπη. Ἔδεσε τότε κομμάτι - κομμάτι τὴς ἀναμνήσεις της καὶ ἔδιωξε τὴ σκόνη ἀπὸ τὸν τάφο τῆς καρδιᾶς της. Ἀστραφταν τὰ μάτια της ἀπὸ θυμό, ὅπως μιλοῦσε, καὶ μέσα της ζωντάνευε μιὰ ἀλήθεια, ποὺ ἡ φτώχεια εἶχε κρύψει. Μιὰ ἄγρια πάλη ξεσηκωνότανε στὰ μάτια της. Ἡ ὀργή της ἦταν ἀπέραντη! Καὶ σ' αὐτὴ ὑπῆρχε ἕνα ἀνέκφραστο γυναικεῖο μυστήριο! Ἔμοιαζε μὲ ἀρχάγγελο ἕτοιμο νὰ θανατώσῃ καὶ μὲ θεῖο μάρτυρα, πρόθυμη νὰ συχωρέσῃ. Ἔψαχνε νὰ βρῇ κάποιο μυστικὸ ἀόρατο μονοπάτι, γιὰ νὰ συμβιβάσῃ τὸν πληγωμένο ἐγωϊσμό της μὲ τὸν στραπατσαρισμένο ἔρωτά της. Ἤθελε νὰ ὀπισθοχωρήσῃ καὶ νὰ ξεχάσῃ. Ἤθελε ἀκόμη νὰ ὑπερασπίσῃ τὸ σπίτι της ἀπὸ τὴν καταστροφή. Ζήταγε τὴν ἄγια συγκίνηση τῆς ἀγάπης της, μὰ δὲν τὴν ἄφηνε καὶ ὁ θανάσιμος παλμὸς τοῦ ἐγωϊσμοῦ. Ἤθελε νὰ τιμωρήσῃ τὴ φταίχτρα, γιὰ νὰ σώσῃ τὴν ὑπερηφάνειά της. Καὶ ἡ δόξα της ὅλη στάθηκε πάνω σὲ μιὰ ἰδέα τρομερή. «Θέλω νὰ μοῦ πῇ ὁ ἴδιος: Πήγαινε νὰ τὴ βρῇς καὶ νὰ τῆς πῇς, ὅτι κουράστηκα καὶ νὰ μ' ἀφήσῃ ἥσυχο». Αὐτὸ ἦταν τὸ σινιάλο τῆς συγγνώμης της κι' αὐτὸς ὁ θρίαμβός της. Αὐτὸ περίμενε γιὰ νὰρθῇ μὲ τὴν ψυχή της καὶ μὲ τὸ σῶμα της πάλι κοντά του.

Εἶδα, τότε, τὴ γνωστὴ γυναικεία φόρμα σ' ὅλες της τὶς ἐνδείξεις. Εἶδα τὴ ζωή της φτιαγμένη ἀπὸ τὴ θυσία. Τὸ ἴδιο ὄνειρο τὸ εἶδα νὰ μεταφέρεται παντοῦ. Σὲ σαλόνια, σὲ παλάτια, σὲ σπιτάκια καὶ σὲ ὑπόγεια. Εἶδα τὴ φοβερὴ ἀνάγκη τῆς γυναίκας νὰ θέλῃ νὰ κάμῃ πραγματικότητα τὰ ὄνειρά της. Εἶδα καὶ τούτη ἐδῶ νὰ ὀρθώνεται ἀπὸ μῖσος καὶ νὰ ξαναπέφτῃ ἀπὸ τὸ βάρος κάποιας ἀδυναμίας. Ἐφώναζε «ἐκ βαθέων». Μέσα στὸ σκοτάδι τοῦ παραλογισμοῦ της, σήκωνε τὰ χέρια της προσκυνητὴς στὸ μουντὸ ἔστω φῶς τῆς ἀγάπης της. Τὸ δρᾶμα της εἶχε ἀγωνία, ἀλλὰ εἶχε καὶ ἀλήθεια.

Μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν ἁπλῆ σκηνὴ εἶδα τὴν πληγή, ποὺ κατατρώει χιλιάδες σπίτια καὶ χιλιάδες ἀντρόγυνα. Χιλιάδες ἀντρίκια μάτια ν' ἀστράφτουν μπροστὰ σ' ἄλλες πολὺ κατώτερες ἀπὸ τὴς δικές τους γυναῖκ